

عنوان مقاله:

تمایز آراء عرفانی امام خمینی(ره) در مقایسه با سنن صوفیان متقدم

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 9، شماره 35 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی فتح الهی - Associatee Professor of Department of Religions and Mysticism Khorramabad Branch, Islamic Azad University, Khorramabad, Iran

قاسم صحرايي - Associatee Professor of Department of Literature, Lorestan University, Iran

خلاصه مقاله:

در سخنان صوفیان و مکتوبات عرفانی آنان همواره پرهیز از امور دنیوی، ترغیب به جوع و انزواطلبی و گریز از سیاست و اجتماع از امور مستحسن به شمار آمده است. علی‌رغم آشنایی امام خمینی با مبانی و فلسفه عرفان و امهات متون صوفیانه و تدریس کتب عرفانی، به نظر می‌رسد که سلوک عرفانی ایشان متمایز از سنت‌های عرفانی متقدمین و حتی گاه در تعارض با آن است. این نوشتار با روش توصیفی و تحلیل محتوا نشان می‌دهد که نگرش عرفانی امام خمینی، نه تنها به خمول و خلوت وی نیاانجامید؛ بلکه با وام‌ستانی از عرفان پویای شیعی و نظر بر سیره اهل‌بیت(ع) و توکل مجدانه، نمود اجتماعی قابل ملاحظه‌ای را از خود نشان داده است. ایشان، حول اصل شیعی-عرفانی «ولایت» و با کاربرستی کردن نگرش عرفانی خویش، به خلاف سنت رایج عارفان متقدم، با جمع میان فرد و جامعه و فقه و عرفان، ضمن ایجاد پیوند بین ظاهر و باطن، با ایجاد نظام حاکمیتی، بر هم‌گرایی دین و دنیا صحنه گذاشتند.

کلمات کلیدی:

Keywords: Dynamic mysticism, early mystics, society-inclusive mysticism, Imam Khomeini and the Guardianship of the Islamic Jurist, آرای عرفانی، سنن صوفیانه، امام خمینی، فقاہت و ولایت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724736>

